

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

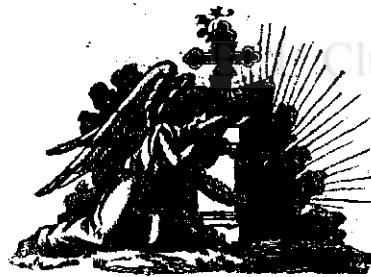
Fără acela va fi de două ori pe luna, pone la regulare; era de aici în coto o dată pe săptămână, ca și pone noile: Morti-sără. — Prenumeratările se prîmescu în târile obile.

Pretul pentru Ostrunguri: pre anu 6 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. pre unu triliniu 1 fl. 60 cr. era pentru străinatate: pre anu 8 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fl. pre unu triliniu 2 fl. în v. a.

Târile rădieniele și banii de prenumeratările sunt de a se tramite la Redacția diurnalului:

Aradu, străz'a Teleki, nrulu 27.

Insertiunile se prîmescu cu 7 cr. de linia, și 30 cr. tacse timbrale. Unu exemplar costă 15 cr. și se poate cumpăra în librăria lui M. Klein jun din Aradu.

„GUR'A SATULUI,” impreuna cu intrég'a sa familia: Tand'a, Mand'a, Trénc'a, Flénc'a, Pacala, Tandala, Cotrohaitia, Gura-casca, Piticotu de Unu-cotu, Motomfete, Statu-palma, Fitîngău, Stroli'a, Burduhélá, scă toti cu ochii atinsî de usturoiu, aduce la cunoștiintă placuta a on. publicu abonante neplatitoriu, că fratele seu, aflatu pe o grama de gunoiu:

„COOSOIU ROSIŪ,”

dupa o scurta viétia, și dupa lungi suferintie, de cantalulu celu multu zedarnicu mai in urma regusită, s'a datu — dupa datina — de 3 ori preste capu și a crepatu! —

Fia buna tocana d'in elu!

„Gur'a Satului,” acum singuru pe aici d'in frati, luă doliulu, și facă glumistitu pe 2. săptămâni, de gelea cea mare ce l'a ajunsu. . . .

Unu actu de loialitate și de inaltu patriotismu.

Guvernialu ostr'ungurescu in politic'a sa esterioră a inaugurat politic'a ocupatiunei.

Pr'in asta inaugurare totu de o-data afămu indegetata lini'a de portare și de acomodare pentru fia-care supusu loiale și patriotu.

Cine a potutu dubită vre o data de loialitatea și patriotismulu lui „Gur'a Satului” catra politic'a statului magiaratu? . . .

Nume pe sub sôre, care numai pôrta numele de romanu.

Dreptu aceea francu și categoricu și noi la rondulu nostru ne pronunciâmu pentru politic'a ocupatiunei.

Sî in puterea acestui cuventu de vreme dămu de scire, că de la anulu nou in colo și noi vomu mobilisá forțele nôstre, spre a ocupá totu terenulu, teritoriulu, și tôte sufletele, foste candu-va a le lui „Priculiciu”, *) pre care l'a luat draculu d'in calea nôstra.

Care nu ni se va dă de buna voia, va fi cucerită pr'in armele duhului nostru celu voiosu.

Mai bine déra „eu iubire și cu dragoste să ne apropiem!...“

Program'a nôstra de ocupatiune este, ca și cei nuoi suditi ocupati și apucati, cu cei vechi de o potriva, să se bucure de misiunea nôstra civilisatoră, ce se manifestă: in aprinderea luminelor și in electrisarea spre veselia și bucuria; era darea catra noi va fi moderata: numai 6 florini pe anu.

Éta cuventulu datu!

Gur'a Satului,
ocupatoru de terenu.

La unu rigurosu d'in medicina.

1. Intrebare:

Profesorulu: Ce ai face mai antaiu și mai antaiu, candu ti-ar venî unu omu greu morbosu și ti-ar cere ajutoriulu?

*) Si de acum și a le lui „Cocosin rosin,”

Doctorandulu: Atunci iute l'así luá de mana sì
l'así aduce la Domni'a Ta.

II. Intrebare:

Profesorulu: Ce midiloci ai intrebuintia, candu
a-i voi sà asude cutare pacientu?

Doctorandulu: L'así pune sà faca unu esamenu
d'in medicina.

III. Intrebare:

Profesorulu: D'in ce provine trantitur'a?

Doctorandulu: D'in — neinvetiare.

Vine cium'a.

Vine cium'a,
Bat'o brum'a, —
Sì ni stinge, ni topesce,
Càrm'a dela Pute-a-pesce;
Sì candu nu-o amu mai avè,
Dómne, reu ni-ar mai parè?

Vine cium'a spulberata,
Vine cu gür'a cascata,
Sà ni 'mbuce, sà ni 'nghita
Detori'a cea cumplita;
Sì candu nu-o amu mai avè,
Dómne, reu ni-ar mai parè?

Vine cium'a muscalésca
Ici in tiér'a ungurésca,
Sì ni face intristare,
Mantuindu-ne de dare;
Sì candu nu-o amu mai avè,
Dómne, reu ni-ar mai parè?

Vine cium'a ca o bala
Sì natiunea ni o spala
De poltroni, de tradatori,
Sì de alti insielatori;
Sì candu nu i-amu mai avè,
Dómne, reu ni-ar mai parè?

Vine cium'a d'in pustia,
Vine plina de mania,
Sì ni duce totu ce-e reu.
Sà-i ajute Domnedieu!
Cà-ci candu d'estea n'omu avè,
Fórte bine ni-a parè!!

Tibulu.

Gratulatia de anulu nou, in orasiulu cu magistratu
urgisitu, la 1. Ianuariu, 1879.

O multime de ómeni, condusa de bravulu profesoru N.... si binemeritatulu invetiatoriu Teodoru S...., presentandu-se ilustrului generalu D... in locuintia sa, pentru ca in corpore sà ii descopere sentimintele de aderintia si sà dee espressiune sincera devotamentului, cu care se pôrta catra densulu, — d'o-data baronulu „Clisa,” cavaleriu „Brenza,” Ritter „Opinca,” cu multu vestit'a „Pecina,” ce se numesce si „Aurariu,” cunoscutu d'in „Gur'a Satului” ca „Baiesiu” cu ocnene in orasiu, carele numai cu crunta sudórea sa si-a castigatu avereia,

despoindu pre altii, precum aréta chiaru a-l-alta ieri 50 fl. procente dupa un'a sută imprumutata unui amarit u plugariu, — esindu a-fara in curte, unde se află multimea poporului, dise urmatòriele cuvinte:

„Eu mi-am luat libertate in numele Dvóstre a felicitá pre Il. Sa in acésta diua momentósa, de aceea strigati cu totii:

„Sà traiësca dlu generalu!“ „Ba!“ response publicul. „Noi nu-te-amu insarcinatu cu misiunea acést'a, si de aceea gratulati'a DTale este falsa; pentru aceea si poftim, ca sà ferésea Ddieu pre dlu generalu de urarile DTale facute in numele poporului, care te despretuesce, si nu da nemieu pre ordinulu DTale; ba d'in contra se scarbesce candu ilu vede si si-aduce a-minto, cum l'ai castigatu. Oratorulu nostru este Dlu T. S. si numai elu are sà vorbescă in numele nostru.“ Deçi incependum omulu nostru, urmara vivate frenetice, ér bietulu baronu „Clisa“ cu alu seu adlatus, Pecinos Calimeros na Tucherus Tamutros, remasera rusinosu.

Flistangolos Pecinos cu rachia d'in burdia, ca sà ni fia de bine spre vecia.

Gur'a tierei.

Ministru de finacie amu cäpetatu pe Sàpariu.
N'ai grige, că nu ti-a duce tiér'a la sapa de lemn!

Cârtile dracului.

Me puse dracu' 'ntr'o séra,
De m'am dusu intr'o visita
La o „cultă“ dominisiora,
In prostia renumita.

Sì la prim'a ocasiune,
Ea luá unu jocu de cărti,
Sì 'mi aréta o minune:
Cum le rumpe 'n multe parti.

A-poi le mesteca 'n mana,
Impartindu-le pe rondu,
Ca si-o tigana betrana,
De norocu tutor'a dandu.

Incepù sà le citësca,
Ca si d'in sant'a biblia, —
Cà de pe-unu drumu sà sôsesca
O placuta bucuria. . . .

Intr'aceea mai sosira
Trei madame d'in dereptu,
Si unu altu jocu siodu gasira:
Fuse „Filcău“ pe tapetu.

In curendu draci se ivira
'n cartile celi de norocu,
Si 'n Aureli'a sternira
Sentiemintele de focu. . . .

Cà dejà la prim'a data
Me numesce omu ineptu,
Cum in cărti pe-o inveriată
O facui, că n'are dreptu,

„Dama,“ i-dicu „ai dusu duoidieci
Si d'in domnia-ai picatu,
Mie trebe sà te pleci
Si sà-mi faci ori ce mandatu.“ . . .

La acést'a intemplare
Dam'a mea s'a 'nfuriat
Sí, fora predominare,
In petiére s'a sculat.

Sí 'ncepù tare sà strige,
Intr'unu tiganescu limbagiu :
„Ticalóse ! cu intrige
Potuși sluga sà me bagi.

La dracu' te cara iute,
Man'a 'n pèru-ti sà n' o 'nplantu,
Cà neci sfantulu nu te scóte,
Neci nu uiti neci in mormentu.“

Draculu pasí, cum pasise,
Cà se arse 'ntr'unu cuptoriu,
Dér pre mine *me louise*
Fii'a unu inspectoriu. . . .

Pentru-o astfeliu de tractare
Eu frumosu m'am inchinat :
„Dama, fore rusinare,
Ast'a, Dieu, n'am asceptat.

Rida lumea-acum de tine
Sí sà aiba-unu exemplariu,
Pentru-asiè maniere fine
In toti tempii seculari !“

Vedi dér drace, sì-i opresce
Sentiemintele de focu,
Cà-ci in lume reu patiesce
Cu cartile ei de jocu !

Alb'a Iuli'a 4/16. Ianuariu 1879.

A. S.

Gur'a intiezeptului.

*Nu ori-ce omu pote sà fia unu scriotoriu ;
dér unu scriotoriu ar potea sà fia unu omu.*

Care e fiint'a cea mai domestica ?
Lips'a, cà-ci pre dens'a o intalnimu pe la
casele celoru mai multi d'intre moritorí.

In industria totulu reusiesce; nemicu inse pentru
moralu.

De aceea articolii de comerciu au devenit articoli
de creditia, sì cei de creditia, articolii de comerciu.

*Barbatii conduce conversati'a ca pe unu caru de
marfa, pre care ilu incarca cu atatea lucruri grele
incat' abi'e se misica.*

*Femeile o tratéza ca pe unu balonu, in care cu
catu punu mai pucina greutate, cu atatu se inaltia mai
lesne.*

Nu-i e fome numai stomacului : tôte partile constitutive
a le omului au fomea loru; fomea ochilor se numesce *poft'a
de a privi*, — fomea urechilor se numesce *curiositate*, — fomea
nasului se numesce *intiezeptiune nasală*, — fomea sufletului se numesce *sperantia*, — fomea animei se numesce *iubire*, — fomea spiritului se numesce *imaginatiune*, — sì fomea celoru 5. degete se numesce *dreptate*, care se deosebesce de
cele-l-alte pr'in aceea, că cerintele ei nu se potu indestulá
neci o data.

Tand'a si Manda.

T. Óre de ce nu s'a produsu societatea de lectura „Ju-
li'a" in presér'a anului nou cu cantari si declamari, ca sì pone
acum'a ?

M. Ce mai intrebare, frate ! dér' nu ai auditu tu dicál'a
romanului, „cà de la capu se impuse pescele !?

T. Ei pretine ! dér eu am auditu de nescari certe in si-
nulu societatii sì acele sì-au fostu ridicatu capulu inca in sé-
r'a „introitului" (sér'a de cunoșciuntia,) candu societatea a fostu
fore capu propriu, adica avea capu strainu.

M. Da ! cà bine dici tu, cà inca pe atunci elu a fostu
inceputu a se imputi.

T. A-poi óre fartate cum s'ar potè ast'a impedeceá, ca
sà nu se strice de totu ?

M. D'a-poi bine ; cà déca sarea descompusa nu i-ar fo-
losi, atunci sà i se taie capulu. . . .

T. Aoleo, frate Mando, aoleo !

M. Dér ce-e, frate Tando ?

T. Stai o tira, cà nu mai potu de risu.

M. Spune-mi, spune-mi, sà potu sì eu ride.

T. Tac'i numai, cà pre cum caus'a e pré vechia,
asiè e sì obiectulu fore vre o mare importantia; inse
totu ti spunu, — pote vei aflá sì tu ce-va de risu
in ea.

Ausculta numai, frate, ausculta ! Satenii d'in Si-
clau, cam óre-câte-va luni, au cumparatu unu calu
pentru satu sì a-nume pentru stalàulu I. Inse scii
tu, cine e nati'a, sì cà ea la astufeliu de alegeri,
tocmeli si targuri se pune sì be aldamasiu, tocmai
ea la vre-o alegere de dascalu. . . . Pr'in urmare
sì disii cumpatorii, séu alegatori, fiindu cu capulu
gaimacitu, au alesu unu calu *murgu la pèru*, in ma-
rime de 75. c. m. sì tarcatu la matie. . . .

M. Ei, sì ce ai tu de a-ici'a, sà te miri, sì sà
ridi ? cà ei l'au cumparatu sì ei l'oru folosi.

T. Folosi, folosi ! ar fi bine, déca ar merge asiè,
precum tu eugeti.

M. D'a-poi cum ?

T. D'a-poi asiè, cà scii tu bine, cà satulu nu
pote sà tienă „iosagu" reu, sì calulu acest'a e d'in-
tr'o stava de la spatele lui Dumnedieu.

M. Dér du-te nătăriei tale Tanda, de unde si
cum poti tu tôte aste sà le scii ?

T. Cum sà nu le sciu ? cà döra calulu acest'a
este de colo de pela Halmagiu, sì de a-colo a fostu
ajunsu in „hergheli'a" simandaniloru.

M. Óre Dómne pentru ce l'au menatú asiè de
parte ?

T. D'a-poi a buna séma nu pentru cà a fostu
bunu.

M. Déca e asiè, cum l'au potutu priimì cei din
Siclaù pentru satulu loru ?

T. Ei frate ! scii tu, cà rachiulu ingâimacesce
capetele omenesci. . . .

M. Asie déra ómenii insedar contribuescu in solum speselor?

T. Lucru betranu; deci eu credu, ca mai bine ar face corporatiunea acelui satu, ca sa redee vindictoriului acelu animalu netrebniciu.

M. Si ore sa-lu repriimesca?

T. Aceea neci eu nu-o sciu.

M. Si ore cine l'a potutu vinde siclauanilor?

T. D'a-poi, frate, nu scii? Nu scii tu, ca simandanii cei hirisi i li-au vindutu?

M. Neci ast'a n'am sciutu-o. Asie déra trebuie ore sa-lu repriimesca simandanii si din acelu punctu de vedere, ca sunt vecini si ortaci buni?

T. Feritu-a Domnedieu.

M. Ce, ce?

T. Dér aceea, ca, dupa cum sum eu informatu, simandanii neci pentru bunulu din Beeiu nu l'ar repriimi.

M. Cum asie?

T. Asie bine; ca cei din Simandu, candu l'au seosu din stav'a loru, au fostu la mintea tréza, sciindu-i nàravulu reu ce-lu are si ce l'a avutu; éra cei din Sclau au fostu intru atàta satui de rachiulu (fabricatu din zbihórc'a bitusiei,) incàtu dupa asta alegere norocosa, de la unulu pone la celu din urma alegatoriu si cumpatoriu, mergendu a casa, si-au batutu muierile loru, pone ce pre totè le-au facutu cu — mintia.

Pr'in urmare siclauanii n'au potutu observá, ca calulu cumparatu are asie sminte din launtru, de neei cu 22. de potici nu-lu poti vindecá.

M. Mirare! cum au potutu muierile pr'in bataia sa capete si mintia?

T. Cum? Dér nu scii tu, ca muierea bine batuta inveniesce, si asie poti dice, ca pone se tamaduesce, pòrta si mintia (naturala.)

M. Dér sa ne intorecemu la calu. Spune-mi smint'a.

T. Capatinele diplomate o a constatat a fi in capu. . . . ca-ci totu in laturi da din elu, pare ca si acum, iérna, s'ar apera de musce.

M. Si ore siclauanii nu ar potea tamadui acestu defectu cu mintea ineràcoieta si cu spiritusulu lui „f. . . . ime?”

T. Cum, Dómne, sa-lu tamaduiésca? pote ca-lu voru dà dracului, si din acea pricina, ca-ci „f. . . . ime” e pré prostu pentru o lastufeliu de cura; éra murgulu nostra mai e inca si surdu si orbu.

M. O! frate, ca reu s'a stricatu satenii aceia.

T. Dieu, reu, inse nu e neci unu baiu, ca si clauanii si-au propusu, ca pentru proba pe anulu 1879. ilu mai lasa trei luni, si déca neci pone atunci nu se va cura: ilu voru aruncá pe campu de bitangu!....

M. Si déca nu-e bunu, pentru ce sa-lu mai tienă si atata?

T. Pentru-ca a mancatu din abracu — inainte pe atata tempu. . . .

M. A-ha! A-poi in césu bunu.

Trénc'a si Flénc'a

Tr. O ard'o foculu difterica!

Fl. De ce sora? dora esci atinsa de ea?

Tr. Ba, nu.

Fl. Ori dora-ti e morbosa vr'o ruda?

Tr. Nu de aceea!

Fl. Ori ca ti-a morit u de ea cineva din rudeniele de-a própe?

Tr. Neci de-aceea!

Fl. De ce der?

Tr. Ci ca acum nu me potu sarutá cu dragutiulu!

De pe la cas'a satului.

Dlui P. in C. Am publicat-o; de si mie mi se pare ca DTa pri-vesci lucrurile pr'in ochilari pré negri. A-poi caus'a ins'a-si e de o importantia bagatela. Are natiunea alte rane mai mari, mai sanghinarie. Poftim a vedè de acele ca-ci condeinu ti este destulu de abilu.

Dlui I. P. in Sabiu: grige mai buna de metru, si in facsea damelor cátu mai modesta.

Amicului I. in C. Bucuros; déra mai pncinu din pamphlete. Si inca un'a: „nomina sunt odiosa!” Resalutare, si multumire pentru intersarea de acesta foia, acum unica in felul ei.

PUBLICATIUNI TACSABILI.

AVOCATULU Demetriu Selagianu,

De la 10. Ianuariu nou 1879,

si-a deschis u cancelari'a in

VING'A,
(Banatalu temisian),

pe strat'a principale, la nrulu 238.

unde priimesce ori-ce cause de natura juridica si administrativa, substituiru, comisiuni si mediulociri, si da consultatiuni in aceea-si specialitate.

Éra in afacerile incredintiate lui se promite a procede cónscientiosu, cu diligintia si acuratetia.

Noi, dupa legaturele ce le-amu avutu cu Dsa in trecutu, speram, ca pe deplinu va satisface pre onorat'a clientela; dreptu aceea ilu recomandàmu din tota anim'a.